બનામે ખુદા.

ધી ખટાઉ પારસી નાટક મંડળી.

નિગાહે-નાજ.

નાટકનાં ગાયનો.

રચી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર—જે. કાવસજી ખટાઉ.

ડીરેક્ટર—મી. અમુલાલ એહમદુલ્લા શાહ

હાલ મુ. શાન્તિભુવન થીએટર—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૨૧.

શા. ચીમનલાલ ગોકળદાસે છાપ્યો શ્રી જૈન એડવોકેટ
પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ઘીકાંટા—અમદાવાદ.

કીમત ચાર આના.

બનામે ખુદા

નિગાહે-નાજ.

સીન.

૧—સીપેહસાલાર એજાજની પરણેતર બીવી નાજની સાલગીરેહના દીવસની ખુસ્હાલીનો જલસો એકાએક એક કાસીદ હાજર થઇ બાદશાહ તરફનો લડાઇનો પેગામ સંભલાવે છે. જેથી એજાજ પોતાના શાહની મદદે જવાની તૈયારી કરે છે. અને પોતાના એક મીત્ર અરસલાનને પોતાની બીબીની સંભાલ રાખવાને માટે વીનંતી કરે છે. અને પોતે લડાઇપર રૂખસત થાય છે. દગાબાજ દોસ્ત અરસલાન નાજના પ્યારમાં લપટાયલો છે. આવો પ્રસંગ હાથ આવ્યાથી અરસલાન નાજ પાસે આવે છે. નાજ તેને પોતાના ખાવીંદ એજાજને ધોકો દઇને એક તહેખાનાંમાં કેદ કરી રાખવા કહે છે. પાપી પ્યારનો આંધલો અરસલાન દોસ્તીને બદલે દુશ્મનીપર કમર બાંધે છે. અને એજાજને ફસાવવાની કોશીશમાં જાય છે. એજાજના બેટા નાસીરને આ બન્ને કાવત્રાંખોરોની હીલચાલ નજરે પડે છે.

૨—એજાજની બેટી સીમતન પોતાની હમજોલીયો સાથે પાનાંની રમતમાં હારી જવાથી તકરાર ચલાવે છે. ત્યાં શહેજોર નામનો એક બદમાશ, નાજનાં ભેદોનો જાણનાર, સીમતનને પોતાનો પ્યાર જણાવે છે. સીમતન તેને ધીક્કારી કાઢે છે, અને કહે છે કે અગર તુ સાચ્ચો પ્યાર ધરાવતો હોય તો લે આ છુરી અને તાહરૂં દીલ કાઢી આપ. શહેજોર ગભરાય છે. ત્યારે સીમતન તેને ખરા પ્યારની પરીક્ષા દેખાડવા માટે પોતાની સાહેલીને તે છુરી આપી શેર અફગન પાસેથી દીલ લાવવા કહે છે. શેર અફગન સીમતનનો ખરો આશક છે. અને પોતાની માશુકનો હોકમ સાંભળી ખુશીથી છુરી ઉગામે છે પણ સાહેલી તેને રોકે છે. શહેજોર આ બનાવો જોઇ ગુસ્સામાં ચાલી જાય છે. અને નાજની પાસે સીમતનના હાથની ઉમેદ જણાવે છે. નાજ પોતાની બેટી સીમતનને આવા એક બદમાશ કંગાલ સાથે પરણાવવા સાફ ના પાડે છે. જેથી શહેજોર નાજની અરસલાન સાથની બદફેલીથી પેદા થયલી છોકરી

જીનતને લાવી હાજર કરે છે. અને ધમકી આપે છે કે હું તાહરો બધો ભેદ લોકોપર જાહેર કરી દેઇસ જેથી નાજ નાચાર થઈ શહેજોરને પોતાની બેટી સીમતન સાથ પરણાવવાને કબુલ કરે છે. પણ આ શર્તે કે શહેજોર તે છોકરી જીનતને જંગલમાં લઇ જઇ અને જીવથી મારી નાખે. શહેજોર કબુલ કરીને જીનતને ત્યાંથી લઇ જાય છે. સીમતન અને તેણીનો ભાઈ નસીર આ બન્ને પોતાની માનાં આવાં કરતુકો જોઇ સાંભળી અફસોસ કરે છે.

સીન—૪ કોમીકસીન.

૪—અરસલાન ધોકા અને ફરેબથી એજાજને તહેખાનામાં કેદ કરી નાજને ખુશ ખબર સંભલાવે છે. પોતાના ખાવીંદના કેદ થવાથી પણ સંતોષ ન પામતાં નાજ તેને જીવથી મારી નાખવા માટે અરસલાનને ઉભારે છે. પાપી અને કઠોર દીલનો અરસલાન અંતે તેનો જીવ લેવા કબુલ કરી જાય છે. નસીર આ વાતોને પોતાને કાને કાન સાંભળી પોતાના પિતાની મદદે જાય છે.

૫—તહેખાનામાં એજાજ પોતાના બેવફા દોસ્ત માટે અફસોસ કરતો કેદ પડયો છે, નસીર આવીને તેને છોડાવે છે. અને નાજની બદકારી અને અરસલાનની બેવફાઇ પોતાના પીતા સામે જાહેર કરે છે. એજાજ પોતાના દુશ્મન અરસલાનની પાછળ જાય છે. નાજ પોતાના ખાવીંદને મારી નાખવા માટે અરસલાનને મદદ કરવાના હેતુથી ત્યાં આવે છે. નસીર તેણીને પકડે છે. અને મા બેટાની તકરારો ચાલે છે, અંતે નસીર પોતાની માની બદકારી જાહેર કરી પોતાના બાપના ઇજત અને લાજ માટે તેણીને મારી નાંખવા છુરી ઉગામે છે. ત્યાં અરસલાન અને એજાજ પણ એક એક પર છુરી ઉગામી લડતા આવે છે. નસીર પોતાના બાપની મદદ કરવા જાય છે પણ તુરત નાજ તેને છુરીથી ઠાર કરે છે. આ ગરબડ વચ્ચે સીમતન પોતાના ભાઇ નસીરનો શોધમાં આવે છે. તેણીને પણ નાજ છુરીથી ઠાર કરે છે, એ પ્રમાણે માં પોતાના બેટ અને બેટીને મારી નાખે છે. અને અરસલાન પોતાના ખરા દોસ્તને તેની ઓરતના નાપાક પ્યારમાં લીન થયલો એજાજને છુરીથી ઠાર કરે છે.

ટેબલો. ડ્રોપસીન.

અંક બીજો.

સીન.

૧—અરસલાનના હાથથી જખમી થયલો એજાજ પાછો હોશમાં આવે છે. અને પોતાની પરણેતર નાજની બદકારી અને પોતાના દોસ્તની બેવફાઇ પર અફસોસ કરે છે ત્યાં કેટલાક ડાકુઓ લુટફાટ કીધેલા માલની વેહેંચની કરવા આવે છે. અને પોતાના જમા કીધેલા ખજાનાનો દરવાજો ઉઘાડે છે. અને માલની વેહેંચની કરતાં પોતપોતામાં લડી લડીને માર્યા જાય છે. આય ખજાનો જોઇ એજાજ પોતે એક સોદાગરનો વેશ લઇ અરસલાન અને નાજપર પોતાનાં બચ્ચાંનાં ખુનનો બદલો લેવા જાય છે.

૨—નાજ અને અરસલાન પ્યારો મહોબ્બતમાં પ્રવેશ કરે છે. એજાજ એક બુઢા સોદાગર તરીકે ત્યાં આવે છે અને બન્નેની મુલાકાત લઇ નાજને જરજવેર ભેટ આપી તેઓનાજ મેહેલમાં પોતે પરોણા દાખલ રહે છે.

૩—કોમીકસીન

૪—કમજાત શેહજોર પોતાની બુરી નીય્તા સુફળ થવાના હેતુથી જીનતને જંગલમાં લાવે છે અને તેણીની આજજી પર રહેમ નહી કરતાં તેણીને ઉચકીને નદીમાં ઓમાવી દેછે. શેરઅફગન એકાએક આવી તે ડુબતી છોકરીને બચાવી લે છે.

૫—એજાજ જર જવેરાતના જોરે નાજને તરેહ તરેહની ભેટ આપી પોતાની તરફ ખેંચે છે. નાજ દોલતની લાલચમાં લીન થઇ એજાજને વશ થાય છે. તેટલાંમાં તાર આવવે અરસલાન પોતાને વતન જવા નીકલે છે અને નાજને એજાજને હવાલે કરી ત્યાંથી વતન તરફ સફરે નીકલે છે. એજાજ નાજને સમઝાવી ફુસલાવી પોતાની સાથે નીકાલ કરવાને રાજી કરે છે. બન્ને વચ્ચે કોલકરાર થાય છે.

૬—કોમીકસીન.

૭—નદીમાં પડતાં જખમી થયલી થયલી જીનત મરણ તોલ હાલતમાં પડી છે. મરતાં મરતાં પોતાના દુશ્મન જીવ લેનાર પર વેર લેવા માટે શહેજોરને વીનંતી કરે છે. શહેજોર તેણીને વચન આપે છે. જીનતનું મરણ શહેજોરને પોતાના નોકર

પાસે બોલાવી મંગાવે છે. અને જીનતને દેખાડી તેને તેનાં કરતુકોના બદલામાં જીવથી મારી નાખે છે.

ટેબલો.

ડ્રોપસીન.

અંક ત્રીજો.

સીન.

૧—શાદીનો જલસો, અરસલાન પણ પોતાના દેશથી પાછો ફરેલો આ જલસામાં શામીલ થાય છે. પણ તેને ખબર નથી કે આ શાદી કોણની સાથે થાય છે. એજાજ ત્યાં દરેક મેહમાનો સામે પોતા સાથ નાજની શાદીનું બયાન કરે છે. જેથી અરસલાન અતી ક્રોધમાં આવી એજાજને બુરૂં ભલું સંભળાવે છે નાજ ત્યાં હાજર થઇ અરસલાનને તુચ્છકારી કાઢે છે. પોતાનું વેર લેવા માટે અરસલાન છુરી ઉગામે છે. દરેક મેહમાનો તથા નાજને ત્યાંથી રૂખસત કરી એજાજ અરસલાન સાથ લડે છે. આ પ્રસંગે અરસલાન માર્યો જાય છે. મરતી વખતે એજાજ પોતે પોતાના ખરા આકારમાં જાહેર થાય છે. જેથી અરસલાન પોતાની બેવફાઇનો પશ્ચાતાપ કરી મરણ પામે છે. એજાજ છુપાવેશમાં નાજની સાથે બીજીવાર શાદી કરે છે.

૨—કોમીકસીન.

૩—એજાજે શાદી કીધા બાદ બધો ખજાનો નાજને આપી દેવાનો વાએદો કીધો છે. તે વાએદો અદા કરવાને નાજને તેહખાનામાં છુપાવેલો ખજાનો દેખાડવા લાવે છે. અને અંતમાં ત્યાં પોતે જાહેર થાય છે. નાજ પોતાના ખરા ધણીને તેના ખરા આકારમાં જોઇ ગભરાય છે. અને ધાસ્તી ખાઇ ખાઇ અંતે દીવાની બનતી જાય છે. એજાજ તેણીને અરસલાનની લાશ બતાવે છે. જેથી તે તદન નાસીપાસ થઇ જાય છે અને પોતાનાં બન્ને બચ્ચાંઓની લાશ નજર પડતે—હાર્ટ ફેલ—થવાથી મરણ પામે છે.

ડ્રોપસીન.

સમાપ્ત.

બનામે ખુદા.

તમાશા

નિગાહે-નાઝ.

———

સહેલીયાં— ૧

મઓલા તેરી કિરતારીપે વારી બલહારી,
હર ડારી ડારી ન્યારી ડોલત ડોલત પ્યારી....મઓલા૦
બનમે તુ હય બનમે તુ હય ફૂલવારી સારી....બલહારી૦
બરગો સમર શજર હજર
ફુલા ફુલા ગુલ્ઝાર લુમતી બાદે બાહાર....પીયુકી પુકાર.
કોયલ કુ કુ બોલે નિસદિન કિરતાર,
મેહશર નિશાર તોપે બલહાર
ન્યારી ન્યારી પ્યારી પ્યારી-સરજનહાર....૦

અફસર સહેલીયાં— ૨

અદૂ કરીદા હય અપનાભી રોઅબોદાબ રહે,
નજર નજરસે લડે સરમ બેહીજાબ રહે
ઘટામે નાચકી બિજલીકાતો મજા જબ હય,
બગલમે યાર હો ઔર સામને શરાબ રહે.
મયકી મેહફિલ ખુશબુ ગુલાબકી
હય સુરાહી હાતોમે મએ નાબકી
ફેર ઉમંગેં હાં જોશે શબાબકી....મયકી૦
ચલે રંગીલા જામ-જશન રહે મુદામ,
છકાવું પીલાવું મએ લાલા ફામ....હાં.
નરોક હાતકો સાકી ગિરે તો ગિરનેદે,
છલકતા જામ ચલે મઓજે જન શરાબ રહે.
રખાબી રહેગી જો સાગરમે બદમજા હોગી,
ચેહ મય હય ઈશ્કા તો ચલતા હુવા હિસાબ રહે.

રાગ હો રંગ હો દિલમે ઉમંગ હે.
દૂર હો રંજો ગમ સભી.
બોતલ ખુલી હય શરાબકી.
મયકી મેહફિલમેં ખુશબુ ગુલાબકી.

સહેલીયાં— ૩

જાંનાં........પ્યારી મતવારી શોખી
બિરહાકી તનમે અગની સુલગી,
વાહવા કામનિયાં....જાંનાં૦
અબરૂ હય તોરી તેજ કટારી,
આ હા હા મોહનીયાં....જાંનાં૦

સીમતન— ૪

દુખ દર્દો રંજો ગમ સભી આશકકો સહેના યાદહો,
હરદમ ન લબપર આહ હો ગર હોતો દિલ આઝાદ હો,
જીસસે ન ઇતના હોસકે કયું રૂબરુએ ફરીયાદ હો,
હુસ્નપર માઇલ હો જબ-દિલ લગાના યાદ હો.
દિલ હય મુશ્કીલ બચાના ઇસ દાંમસેરે,
ગેસૂકા તિલ હય છાએ હુંય શામસેરે....દિલ૦
આશક મય ઉસ્કો કેહતી હું જો તનકી ખાલ દે,
માઅશૂક ચાહે દિલતો ઉસે દિલ નિકાલ દે;
વામિકને જાંન નજર કીઇ ઉજરાકે વાસતે,
મજનૂંભી મર મિટા યુંહીં લયલાકે વાસતે;
તુમસે તો મેરે વાસ્તે કુછભી ન હો સકા....
સોએ ગોરોંમે લાખોં હજારો ઇસ કામસેરે....દિલ૦

સહેલીયાં— ૫

મુંહ અપના બનાંકે આવો ઓ ઇશ્કવાલે.
હયા હય તો ગયરતસે મુંહકો છુપાવો....મુંહ૦
લહુ લગાકે આએ આશકોંમે શહીદ બનકર વાહ,
અહેઝ સમઝે યેહ તરીકા કઠન તો હય યેહ રાહ—
પેટપે પાંઉ નિકાલે કયા તુમને નિરાલે....મુંહ૦

[illegible]— ૬

[illegible]કે મુખપર રૂપ હય—આશક [illegible]કે હું,
[illegible]કર બેદિલ મારે આહુ—હાએ મેરે કિરતાર;
મારે દિલપર કટારી નયનાં મોરે—
[illegible]વે કાતિલ ખંજર હુંય જાંની જાંનોરે....મારે૦
[illegible] જવાંની હય નઈ મોરી નિરાલા જોબન,
[illegible] બાલા ન ઉડા લે કોઈ બાલા જોબન
[illegible]કે સાંચેમે અલ્લાહને ઢાલા જોબન,
કહીં લુટ જાએ ન યેહ નાંજોંકા પાલા જોબન;
[illegible]રે પ્યારે રસીલે મતવાલે
[illegible]યાં યેહ જાદૂ ડાલે
સુધ બુધ બિસરાએ—હાય....મારે દિલપર૦

[illegible]માં— ૭

ન્યારી અકડ ફૂબન કરકે ચલું,
સારે ગાંઉકા ખાન બાહાદર બનું;
આગે પીછે શીપાહી દોચાર રખ્ખું,
મિલા તમગા તો બાલાસે બાલા બનું....૦
મુજસે બઢકર હય કૌન જો ઉસ્સે ઝુકું,
અબે તબેસે સબસે બાતેં કરૂં;
સાહૂકારોં કો સેઠોં કો હેચ જાંનું,
જરા રોઅબસે તનકે હર એકસે મિલું;
જરા રોઅબસે તનકે હરએકસે મિલું;
શાંન મેરી અબશાહી બની,
[illegible]ત મેરી અબ ઉચી હુઈ;
[illegible]ન્ક સુ કહે કોઈ સરસે ઝુકે,
[illegible]સ્લી માત કોઈ આદાબ દે....૦

[illegible]લીરાં— ૮

[illegible]સફાંની હસ્તીકી ગલીયાં હય યેહ કયા બેઢંગી,
[illegible]ચ પનમે સફાઈ પર કોઈ સીપેકા નહીં સંગી....૦

શાન ગુમાન જેહાનમેં કરે ન કોઈ ઇન્સાન,'
જબાંપે હરદમ શુક્રીયા ખુદાકા હો હરઆન રે—
નેકીકા રસ્તા હય દુનિયામેં ખુબ રંગી....૦
કિતને દિનોંકે વાસતે ખુદ સરહય શાંનો બાન,
કિસકી રહી હય તેરી જો આખિર રહેગી આનરે—
મિટ્ટિકા પુતલા હય તૂમકા ગોરકી તંગી....૦

કૃરહત— ૯

જાદુ નયનોંકા મનકો લુભાએ ગયોરે,
મોરા સુખ લે ગયો—અપના દુઃખ દે ગયો;
આગ બિરહાકી તનમેં લગાએ ગયોરે....જાદૂં૦
ઉસ સિતમગરકા પતા હોએ મય પાઉં કયુંકર,
ઔર પાઉં તો કહો હાલ સુનાવું કયુંકર;
સામને ભી હો ખડા ગરતો બુલાવું કયુંકર,
રૂઠ જાએ તો સિતમ ઉસ્કો મનાવું કયુંકર;
ખૌફ હય મુજકો કે મય આંખ મિલાવું કયુંકર.
ન કછુ કહે સકું ન કછુ સુન સકું,
રાહ ચલતા જીગરવા ચુરાએ ગયોરે—જાદૂ૦

નાજ— ૧૦

કહેને દેતી નહીં કુછ મુંહસે મહોબ્બત તેરી,
લબપે રહે જાતી હય આ આકે શિકાયત તેરી....૧
દેખીએ કરતી હય રૂસવાએ જમાંના કયા કયા,
મુજકો યેહ ચાહ મેરી તુજકો યેહ સૂરત તેરી—૨
યાદ સબ કુછ હય મુજેહ હીજકે સદમે જાલિમ,
ભૂલ જાતા હું મગર દેખકે સૂરત તેરી........
અદમ આબાદકો જાતે હય બશર ખાલી હાત,
મુજકો હય નાજકે લેજાઉંગા હસરત તેરી....૦
કૂચ એ યારમેંભી જીનકી લગતા હય દાગ,
દેખ"એ જાએગી કિસરોજ યેહ વહેશત તેરી—૦

ગઝલ— ૧૧

જલતે જલતે મિટ ગઈ મોરી મન બરૈયાં;
ઓ યાર, વફાપે જફાકી હય રતીયાં;
બેપતે સમજ કર નકી યારસે મય બતિયાં ગુઈદાં....૦
એક રોજ ભી વોહુ એક બાર અગર આજાતા,
મેરે બેકલ દિલકો પ્યારે કરાર આ જાતા;
ઇસ તરેહસે તો યેહ દિલન મેરા ઘબરાતા,
યા અપ નીહી કહેજાતા યા મેરી સુન જાતા....ઓ યાર૦

કવ્વાલી— ૧૨

નાંચો નાંચો મંનોકો ઉઠાઓ ઠુમકો હીલાએ જાઓ
ચલોજી રાઓ ખડે હો જાઓ નાંચ બતાવો હો તૈયાર,
તીન ચાર ગુલાંટી માર હાં.......નાંચો૦
બઢેગા ઓજ કરોગે મોજ યહાંપે વાહુ વાહુ...નાચો૦
બજીલો ડુગ ડુગ ડુગીયા હોસદકે તુમપર જમના,
ચલો તુમ રપ રપ રીછા તેરા નામ કાલૂ ધીસા.
પીયો શરાબ ખાવો કબાબ હો બહાર હાં...નાચો૦

ઠીલાવદ— ૧૩

ચલું ચલત ચાલ જનીયાં હુર બારબાર
અયસે કઈ જીમે બસું—હાં—ચલું ચલત ચાલ૦
રૂપોમે પીયા પ્રીરો અલગ થલગ અજબસે રહો,
જાઓ પીયરવા—મય કહેરતી હું,
જનો દિલબર પૂરે મનહુર ચલો....ચલું ચલત ચાલ૦

ગીત— ૧૪

યેહુદમ લુચ પનકે ઢંગ દુશમનકે કર દૂર બેનૂર,
તૂ મનકા અંધા દિલકા ગંદા સિતમગાર મગરૂર—૦
બેજા અયસા મતકર ગાફિલ હોકર જાહિલ,
કુછ નહીં હાસિલ હય ફાંની દુનીયા યેહુ મજબૂર—૦
તુજ અયસે પુરફન આકે દહરમે પોહોંચે ગોરમે,
જહાન ફતૂ ખુદાસે ડરતૂ—ંગ દુશમનકે—૦

સાબ— ૧૫

આઈ કજા પાવો સજા હાએ મુવા મેરે બાપરે મુવા.
હાએ હાએ મોરા તંબુરા ટૂટા,
ચુપ ચુપ અભી તોહે લઠ નાહી લાગા.
જાબે જાબે નહી તો મારૂંગા ઘુંસા,
લગે લગે એક ચુપકેસે જૂતા;
ઉદ્ધમ કયસા મચા આફતમેં ફંસા,
ખુબ આઈ મજા વાહજી વાહ....આઈ કજા૦

જુલીયા— ૧૬

એક વોહ હય સિતમો જફાઓરો જફા કરતે હંય,
એક હમ હંય ઉસકા જુલ્મ સહા કરતે હંય....૦
લેકે દિલ બાતોંહી બાતોંમે ઉડા કરતે હંય,
ક્યા દગાબાજ હય દિલ લેકે દગા કરતે હંય...૦
હાજતે શમાઅ નહીં કબ્રમે મુજકો હરગીજ,
દાગે હસરત મેરે સીનેમે જલા કરતે હંય....૦
મિસ્લે આઈના હંય હમ સાફ તબીઅત મેહશર,
વોહ દગાબાજ હય હમસે જો દગા કરતે હંય....૦

બાદલખાં— ૧૭

બઠડે ઉમંગ ઉડેગા રંગ બનેગી શાહોંસે બડહકર શાન,
યેહ શાદી ખુશી બેહદ હુઈ બનઠન ખિલઅત પહેન,
સરસેભી સિવા ઉચા ચલું....યેહ ઠાટ યેહ બાટ,
ચલું ફીરૂં નાચું ગાઉં જાઉં કુદું હોઆએ મુજકો દેખકે દંગ.
હું શેર જગમે વહીહ મિલા હય મુજકો બિલ્લા,
જો દેખેગા ચીબીલ્લા મચાએ તઓબા તિલ્લા....૦

સહેલીયાં— ૧૮

પ્યારી પ્યારી સૂરતપર વારી કયસી પ્યારી બની મતવારી.
જરા નયનાં મિલાઓ મોરી પ્યારી....પ્યારી પ્યારી૦
હંય રંગ રલીયાં સભી કરતે
આનવાલે શાનવાલે માનવાલે
પ્યારી પ્યારી ન્યારી ન્યારી
પ્યારી તન મન ધન સબકો
મન તેરી અલબેલી સખી સારી....પ્યારી પ્યારી૦

કેવીયાં— ૧૯

લો ફુલસે ભરલો ગુલાબીયાં શીગુફે વોહ ખિલાવો
નિશાતોંકી બાહાર છાઈ રંગ ઉડે ગમકો ભુલાવો,
ઓ સાકી જમાદે ફાગ ચયશોંકી હો બાહારેં,
નિશા તેં ઉડે ગમકો છાએ રાગ.
હાં મનાએંગે સોહાગ—બાહાર છાઈ,
ખુલે રીન્દોંકે ભાગ—લો ફુલસે ભરેલો૦

કેલીયાં— ૨૦

ડાલા કયસે ફરે બડીકે ફન્દે—
યેહ ધન્દે યેહ ગન્દે ઓ બન્દે,
દૂર નિકલ દૂર નિકલ દૂર નિકલ;
બદ કલામ બદલગાંમ બદગુમાન જા—ડાલા૦
છોડો અજી અયસી હોન ખફા તુમ,
અરજ ગરજ સુન લીજો સુન લીજો
શર્મ સાર શર્મ સાર હું મય,
કરમ ધરમ શરમ રાખો મોરી.
ચલ ચલ બદ સિફાત—ચલ ચલ બદ સિફાત,
ચલ ચલ બદ સિફાત—જા—જા—ડાલા કયસે૦

સાખ— ૨૧

ઇસ શાદીમે કયસી બાહાર આઈરે,
નયે દુલ્હાકી કુછ નાહી બન આઇરે—નયે૦
ઉલ્લુ સારે જાઓ જાઓ ખટારા બઢાઓ હાં,
જંવાઇ યેહ કયસા મિલા પુરા બન ખિલાઓ;
હાં જોરૂકો લેજાઓ યાર આઓ.
દુલ્હનકોભી છિન લીયારે,
હાય હાય સુસરેને ટીનપાટ દીયારે;
યેહ તમગા રહે ગયારે
બિલકુલ ગડબડકી શાદી—યેહ હય પુરે પાજી
ચલો દુલ્હનનો અપની લે જાઓ....ઇસ શાદીમેં૦